

кона? *В. 90.* Море чунке тинаке тамо легнешъ Тамо легнешъ тамо станешъ, Кой ми ти ручокъ донева? *В. 186. 2)* словно: Чунки не знамъ кой бѣше съ тебе, налі? (*Развѣ не знаю? т. е. я вѣдь знаю*).—Чюнкимъ, санкымъ и белкымъ—тронца брате. *Ч. 242.*

Чунъ *с. м.* челнокъ, ладья: Некога една жена напална чунъ со сиджимъ, вжрза на край-отъ железю, и поиде стредъ езеро, да го измерить. *М. р. 527.*

Чупа *с. ж.* **Чупче** *ум.* дѣвица; дѣвушка: „Лепата чупа сой нема, Широко поле край нема, Длабоко море дипъ нема“. *М. 445.* Чупите моми му го пулѣа (гледахъ) Срцето му се лееше Като югарок борина. *Пс. 11—12 р. 163.* Чіе етъ онова чупче Онде на рид-о що се ди?—*М. 314.* Море чупче малечко Не те знамъ чіе сі, Да ти купа драмъ белило—и царвило, Да го тѣргашъ на бѣло лице. *М. 319.*

Чупъж *м. дл.* ломаю, колю, бью: Домакынъ-тъ и домакынка-та разсчюпватъ бѣдникъ-тъ;—послѣ домакынъ-тъ наченва да чюпи всѣкому по еднаж часть. *Ч. 28.* Ганчу чупеше суровата круша и трупаше огъньтъ. *Зк. 140.* Чупи си ръцѣтъ (*die Hände ringend*). *Э. Г. 54.* Пжтища-та сж покрити съ чупени камане. *Л. Д. 76 р. 129.* Съ жбѣ не бѣва да ся грызѣтъ и чюпѣтъ коравы нѣчѣ. *ib. 74 р. 63.* Майка му го попита за турта-та, да ли му е занесена и цѣла ли бѣше, или чупѣно отъ нея. *Ч. 247.*

Чуркамъ *м. дл.* = чучуркамъ, журчу: Тамъ долчето сладкогласно чуркаше на быстринѣ, *Сб. 114.*

Чурулига *с. ж.* жаворонокъ: Момиченцето—е весело, като пиленце пѣснопойченце, като чурулига. *З. 65.* Сичкиятъ день пѣе, като чурулига. *З. 1. ср.* чеврълига.

Чуруликамъ *м. дл.* чирикаю; щебечу: Пиленца чуруликатъ на дѣсно и налѣво. *З. 162.* Тукъ ранобудна птичка рано ранила отъ клонче на клонче си прихвърква и си сладко чюрулика. *Зк. 132.* Птицитѣ чуруликахъ нѣкакъ разгласено (*птицы щебетали какъ-то въ разладъ*). *Тб. 13.* **Чуруликане** *с. с.* чириканіе, щебетаніе: Друго са вече не чуваше освѣнъ чуруликаньето на птичетата (*le gazouillement des oiseaux*). *Т. 30.*

Чурупка *с. ж.* скорлупка: Нѣколко чурупки отъ яйца. *Л. Д. 1872 р. 255.* Взимать еднаж чюрупка отъ яйце. *Ч. 33. ср.* черупка.

Чурчурамъ *м. дл.* журчу. **Чурчуране** *с. с.* журчаніе: Тихомъ чюрчюранье на Маринкината рѣка. *Зк. 132.*

Чутенъ *пр.* извѣстный, славный: Тодору господъ помогналъ, Та стана чутенъ джелешинъ. *М. 134.* Молж те, чутна войвода, (*würdiger Hauptmann*), недѣй ме връшта назадъ! *Рш. 71.* Станѣхте голѣми,